

מירלה משה-אלבו

סיגלית בנאי

רז סופר

memento mori

כְּשֶׁהוּטְלוּ קֶרְבִי
הַצִּימִידָן
לְמִכּוֹנֵת הַכְּבִיסָה
הַחֲלוּ הַזְקוּקִים.

בְּבִקֵר שְׁמָעָה אֶת נְהֻמֹת הַמְּנוּעִים
טוֹבְעִים רַעֲבִים
בְּטָרִיּוֹמָף הַשָּׁמַיִם

וּכְשֶׁמְשַׁחָה לְךָ
הַחֲשִׁיד לְהֵק הַמְּטוּסִים
אֶת תְּכֵלֶת צַפְרָנִיהָ.

*

שׁוֹב הַמְּרִילֵינִיּוֹת הָאֵלֶּה

שׁוֹב אֲנִי עוֹצֵמֶת עֵינַיִם וְהֵן נִגְלוֹת לִי
מְחוֹלְלוֹת וְאַלֵּס
בְּאוֹלָם מְזֻהָר
קוֹרֵי מִשֵׁי דְקִיקִים,
מְסַחְרֹרוֹת
בְּזֻרוּעוֹת חֲתָנִי עֶפְבִּישׁ.

פְּלוֹת־רֶפְאִים בְּנִשְׁף רִיקוֹן,
שְׁלָדִים בְּשִׁמְלוֹת מְצֻהֵיבוֹת,
נְזוּרֵי וְרָדִים לְגִלְגּוֹלוֹתֵיהֶן.

כִּכָּה זֶה יִפִּי,
לְחַלְפֵי אֶת הַבֶּשֶׂר.

מִתְחַתֵּיו
כִּלְנוּ דוּמִים,
כֹּל הַעֲצָמוֹת בּוֹהֲקוֹת.

מתוך: קילו ברזל קילו נוצות

השבר הסורי אפריקאי

חַיִּים עַל חֹד הַמְּצוּק
הַאֲדָמָה נִגְזֶרֶת לְשָׁנִים
הָאֵנָּה הַמְּזֻרְחִית נוֹדֶדֶת צְפוּנָה
וּבְרֵאשָׁה מִבְּקִיעַ הַר
מְכַתֵּר

בְּשִׁלְגִים לְבָנִים

לְמָטָה

בְּקֶרְקָעֵי הַרְחֵם

נִפְעָרֶת תְּהוֹם

הַפְּצָע הַכִּי עֵמָק בְּעוֹלָם

הַלֵּב נִשְׁפָּר

בֵּין סוּרְיָה

לְאַפְרִיקָה

אֲנָשִׁים קְרוּעִים

לְגִזְרִים

עֲקוּרִים

תְּכַסִּיתֶם זֵיזִים

דוֹקְרִים

מִמְעַבְהַ הַבֶּשֶׂר הַחֲשׂוֹף

נִגְלָה הַרְדֵּי

שֶׁל פְּנִים

הַגּוֹף

גְּבֻעוֹת חֲמוּקִים מְלֻטְפוֹת

אֲדָמָה יְרַחֲתִי

כָּאֵן

הַמָּקוֹם

הַכִּי

גְּבוּהָ

בְּעוֹלָם

מתוך: עברייה

רנסנס

רֶפְאֵל, מָה רַפִּים פְּרָקִי יָדֶיךָ
אֲתָה פּוֹרֵט סוּסִים קָלִים
אֶל תַּחְוִיר, הִנֵּה אֲנַחְנוּ אוֹחֲזִים

יִפִּים הַנִּימִים בְּאוֹר.

אֶל תִּשְׁכַּח לְנֶשֶׁם

הַרְעַב הוּא שׁוּלִי, כְּשֶׁלּוֹמְדִים

רֶפְאֵל, מָה שְׁקֻטוֹת כְּנַפֶּיךָ

רְאֵה אוֹתָנוּ

נוֹפְלִים

SILENCIO

רְקֹדְנִית הָאֵימָה שָׂרָה "זֶה עוֹלָם מְשֻׁגָּע"
וְהִטִּילָה אֶת כְּנַפֶּיהָ עַל הַרְצָפָה
נִתְנָה לְהֵן לְהַגְרֵר אַחֲרֶיהָ
כְּשֶׁבֶל שְׁמָלָה מִהֶמָּאָה שְׁעֵבְרָה.

הַרְגָּלִים הַבְּקוֹת נִשְׁבְּרוּ תַּחֲלָה

וְחָקִי הַכְּבִידָה נִתְּנָה אוֹתוֹת בְּגוֹפָה

רַק הַמַּחֲוֹשִׁים הָעֵבִים

עוֹד נִעוּ בְּחָלָל.

לוֹ יִכְלֶה לְהַתְּעוֹפֵף מִכָּאֵן

הִיָּתָה בּוֹהֲקָת כְּמִטְבַּע בְּאַפְלָה,

אֲךָ בְּאוֹר הַזֶּה הִיא בּוֹעֶרֶת וְאֲדָמָה –

מְטוּס הַמִּתְרַסֵּק לְאִטּוֹ בְּשׂוּדָה הַנְּטוּשׁ

רַק רִיחַ עֶשֶׂן מְרַחֵק וּמְתַקֵּתֵק

עוֹד מַעִיד עַל שְׁקָרָה.

אִיזָה קוֹל תְּרוּעָה נִפְלָא הִיָּה לָהּ

זְעָקָה עֲתִיקָה, הַחֲקוּקָה לְעַד בְּמַחְדֵּךְ.

וְדָבָר לֹא נִשְׁאָר

מִלְבָּד הַצִּלִּיל הָעֵדִין שֶׁל הַנְּפִילָה.

מתוך: הצליל העדין של הנפילה